

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010199
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5821010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudkýň Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Eriky Bebčákovej, na verejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2023 o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/55/2021 zo 14.3.2023 a takto

rozhodol:

Podľa§ 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/55/2021 zo 14.3.2023 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Námestove, sp. zn. Pv 435/20 zo dňa 16.8.2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2021, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

od 30.8.2018 do 31.12.2018 ako živnostník A. B., miesto podnikania C. D. XX/XX, E., IČO: 30 530 857, a od 1.1.2019 do 19.3.2019 ako konateľ obchodnej F. B., F., G. H. XXX, E., I.: XX XXX XXX, zneužil svoje postavenie zmluvného odberateľa drevnej hmoty od subjektu J. F. K., D. L. B. M. N., F. F. O. L. XXX, N., I.: XX XXX XXX, na odvoz, ďalšie spracovanie a predaj drevnej hmoty, odcudzenej v uvedenom podniku tak, že potom, čo medzičasom zomrelý A. A., zamestnanec organizačnej zložky J. F. K., D. L. B. M. N., F. F. O. L. XXX, N. XXX XX, I. M. XX XXX XXX, v danom čase pracujúci na pozícii vedúci expedičného F. B. L., v rozpore s pracovnými povinnosťami vyplývajúcimi z popisu jeho práce uvedenými v pracovnej zmluve uzatvorenej dňa 1.4.1987 v znení neskorších dodatkov, ako aj v rozpore so zmluvne prevzatými povinnosťami zakotvenými v dohode o hmotnej zodpovednosti zo dňa 21.10.2014, ako aj v rozpore s povinnosťami, vyplývajúcimi z § 81 písm. c), e) a § 82 písm. f) Zákonníka práce, postupne v období od augusta 2018 do 19.3.2019 zatajoval v evidencii skladu časť drevnej hmoty, privezenej na uskladnenie v rámci podnikateľskej činnosti svojho zamestnávateľa, aby ju ďalej protiprávne scudzil na ujmu zamestnávateľa, A. B. ako odberateľ postupne od 30.8.2018 do 19.3.2019, nad rámec zmluvného odberu, dal z uvedeného skladu odvieť nákladnými motorovými vozidlami Volvo ev. č. E. a ev. č. N. P. prevádzky svojej firmy v G. H. XXX, E. (do 28.11.2018 prevádzka Q. (M. I., E. a C. D. XX/XX E.), zatajenú drevnú hmotu, a to surové kmene smrekú, výrezy kvality A, B, v objeme najmenej 963 m³, ktorej vyskladnenie A. A. zatajil tak, že v rozpore s príslušnými ustanoveniami Zákona o účtovníctve nevystavil predpísané doklady slúžiace k fakturácii za predaj drevnej hmoty, taktiež A. B. túto drevnú hmotu nezaevidoval do svojej účtovnej evidencie a od 1.1.2019 do účtovnej evidencie obchodnej spoločnosti B., F., E., následne takto zaobstaranú drevnú hmotu včlenil do výrobného procesu svojej živnosti

a následne obchodnej spoločnosti B., F., E., čím zlegalizoval príjem z trestnej činnosti vo výške 70 229,- eur.

Tým istým rozsudkom bol obžalovaný – právnická osoba B. F. so sídlom G. H. XXX, E., I.: XXX XX XXX, podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Námestove, sp. zn. Pv 435/20 zo dňa 16.8.2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2021, § 3, § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu, konateľa A. B., konajúceho v jej mene a v rozsahu predmetu jej podnikateľskej činnosti, v období od 1.1.2019 do 19.3.2019, zneužila svoje postavenie zmluvného odberateľa drevnej hmoty od subjektu J. F. K., D. L. B. M. N., F. F. O. L. XXX, N., I.: XX XXX XXX, na odvoz, ďalšie spracovanie a predaj drevnej 6T/55/2021 3 hmoty, odcudzenej v uvedenom podniku tak, že potom, čo medzičasom zomrelý A. A., zamestnanec organizačnej zložky J. F. K., D. L. B. M. N., F. F. O. L. XXX, N. XXX XX, I. M. XX XXX XXX, v danom čase pracujúci na pozícii vedúci expedičného skladu B. L., v rozpore s pracovnými povinnosťami vyplývajúcimi z popisu jeho práce uvedenými v pracovnej zmluve uzatvorenej dňa 1.4.1987 v znení neskorších dodatkov, ako aj v rozpore so zmluvne prevzatými povinnosťami zakotvenými v dohode o hmotnej zodpovednosti zo dňa 21.10.2014, ako aj v rozpore s povinnosťami, vyplývajúcimi z § 81 písm. c), e) a § 82 písm. f) Zákonníka práce, postupne v období od 1.1.2019 do 19.3.2019 zatajoval v evidencii skladu časť drevnej hmoty, privezenej na uskladnenie v rámci podnikateľskej činnosti svojho zamestnávateľa, aby ju ďalej protiprávne scudzil na ujmu zamestnávateľa, konateľ A. B. za spoločnosť ako odberateľa postupne od 1.1.2019 do 19.3.2019, nad rámec zmluvného odberu, dal z uvedeného expedičného skladu odvieť nákladnými motorovými vozidlami Volvo ev. č. E. a ev. č. N. P. prevádzky firmy v G. H. XXX, E., zatajenú drevnú hmotu, a to surové piliarske výrezy kvality III. A/B/C/D v objeme 158,75 m³, ktorej vyskladnenie A. A. zatajil tak, že v rozpore s príslušnými ustanoveniami Zákona o účtovníctve nevystavil predpísané doklady slúžiace k fakturácii za predaj drevnej hmoty, taktiež A. B. túto drevnú hmotu nezaevidoval do svojej účtovnej evidencie a od 1.1.2019 do účtovnej evidencie obchodnej spoločnosti B., F., E., následne takto zaobstaranú drevnú hmotu včlenil do výrobného procesu spoločnosti, čím zlegalizoval príjem z trestnej činnosti vo výške 9 028,10 eur.

Proti tomuto rozsudku súdu podal riadne a včas odvolanie prokurátor s odôvodnením, že sa nestotožňuje s dôvodmi, na základe ktorých súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby. Obžaloba kladie za vinu obžalovaným, že od 30.8.2018 do 31.12.2018 okrem legálneho odberu drevnej hmoty od svojho dodávateľa vykonávali aj odbery dreva, ktoré pri svojej zamestnaneckej činnosti u dodávateľa zašantročil A. A., a to obžalovaný A. B. v rozsahu 70 229,- eur a B., F. v rozsahu 9 028,10 eur. Tým je daná totožnosť skutku tak identitou jej príčiny, ktorou je kvalifikovaná protiprávna dispozícia s drevom pochádzajúcim z trestnej činnosti, ako aj identita následku, ktorým je zasa zakrytie pôvodu dotknutého dreva v trestnej činnosti a jeho začlenenie do legálnej ekonomiky. Podotkol, že v právnej úprave účinnej do 1.1.2021 a ani v súčasnej zákon v základnej skutkovej podstate nepožaduje, aby legalizovaná vec dosahovala akúkoľvek hodnotu. Ak chcel prvostupňový súd postupovať podľa § 285 písm. a) Tr. por. v celom rozsahu, malo odôvodnenie rozsudku obsahovať konkrétne skutkové okolnosti, uvedené v obžalobnom návrhu, ktoré neboli v konaní preukázané, a vysporiadať sa tak s dôkazmi, ktoré prokurátor predložil ako usvedčujúce a boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Inými slovami, skutočnosť, že sa súd nestotožňuje so spôsobom, akým bolo konanie obžalovaného opísané v obžalobe, ešte neznamená, že sa predmetný skutok nestal alebo že niet skutku, o ktorom by súd mal rozhodnúť. Tieto skutočnosti mohol súd zohľadňovať pri preskúmaní obžaloby po jej podaní, no už skutočnosť, že nariadil a vykonal hlavné pojednávanie, znamená uznanie existencie spôsobilého predmetu konania, o ktorom má súd povinnosť vecne a právne rozhodnúť. Ďalej poukázal na skutočnosť, že predmetom legalizácie príjmov z trestnej činnosti môže byť majetok alebo príjem akejkoľvek hodnoty. Prípadné spochybnenie rozsahu ustanoveného v kvalifikovanej skutkovej podstate tohto trestného činu vôbec nemusí znamenať, že nebola naplnená základná skutková podstata podľa odseku 1. V tomto smere je v obžalobnom návrhu jasne uvedený predmet legalizácie, konanie, ktorým k legalizácii dochádzalo, aj trestná činnosť, z ktorej legalizované veci pochádzali. Je tu tiež vymedzený časový rámec, v ktorom k danej činnosti dochádzalo. Ak bol teda produkovaný spoľahlivý dôkaz hoci aj o jednom prípade vyvezenia predmetného dreva na

účely legalizácie, nemožno konštatovať, že nielenže sa skutok nestal, ale ani že nie je trestným činom alebo že nie je preukázané, kto bol páchatelom. V tomto smere poukázal predovšetkým na fotograficky zachytenú časť skutku v nadväznosti na výpoveď svedkyne I. R. P., kde po skutkovej ani právnej stránke niet podľa jeho názoru žiadna pochybnosť o spáchaní trestného činu. Z uvedených dôvodov, najmä úplného rozporu výroku a odôvodnenia, považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Na verejnom zasadnutí dozorujúca prokurátorka uviedla, že je možné doplniť prejednávany skutok o jednotlivé nelegálne odbery, a to po doplnení prokurátorom okresnej prokuratúry na hlavnom pojednávaní v konaní pred okresným súdom v zmysle údajov, ktoré vyplývajú z tabuľky na č.l. 168 spisu.

Obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu k odvolaniu prokurátora navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na všetky ich obhajobné vyjadrenia učinené v priebehu celého trestného konania.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie prokurátora bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1 Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami.

Záveru okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa oslobodenia obžalovaných spod obžaloby prokurátora, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2021 u obžalovaného 1/ a ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2021, § 3, § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb u obžalovaného 2/ a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu krajský súd čiastočne osvojil.

Možno súhlasiť s odvolacími námietkami prokurátora len v tom smere, že okresný súd sa nevysporiadal s právnou otázkou, či obžalovaní protiprávnym konaním uvedeným v obžalobe nemohli naplniť skutkovú podstatu stíhaných trestných činov v základnej skutkovej podstate odseku 1 § 233 Tr. zák., na naplnenie ktorej nie je potrebné, aby legalizovaná vec dosahovala akúkoľvek hodnotu.

Po preskúmaní spisu v konečnom dôsledku však aj krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že oslobodzujúci výrok podľa § 285 písm. a) Tr. por. je v súlade so stavom veci a zákonom.

Krajský súd zistil, že konaním, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, najmä konaním v štádiu prípravného konania, bol porušený zákon v neprospech obžalovaných v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 206 ods. 1, ods. 3, § 234 ods. 2 Tr. por.

Tu odvolací súd poukazuje na znenie § 8 Tr. zák., podľa ktorého trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ako tento zákon nestanovuje inak.

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrnných znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie a jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné. Z hľadiska obsahu každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná spornosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn skutkových znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok z hľadiska kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Obligatórnymi znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú objekt (záujem, hodnota, či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky – motív).

Náležité zistenie skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. predpokladá aj náležité objasnenie všetkých znakov trestného činu tak, aby bolo zrejmé, že skutok, pre ktorý sa vedie stíhanie, skutočne je trestným činom.

Náležité zistenie skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Aj postup prokurátora podľa § 234 ods. 1 Tr. por. (podanie obžaloby) predpokladá dostatočne objasnenie veci minimálne v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že skutok sa stal, skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obvinený a nie sú dané okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť.

Skutková podstata trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti platného a účinného v čase, kedy mali obžalovaní daný trestný čin spáchať, znela nasledovne:

Podľa § 233 ods. 1 Tr. zák. kto príjem alebo vec pochádzajúcu z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť existenciu takého príjmu alebo veci, zakryť ich pôvod v trestnej činnosti, ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, zmať ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutie alebo zhabanie,

a) prevedie na seba alebo iného, požičia, vypožičia, prevedie v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, dovezie, prevezie, privezie, premiestni, prenajme alebo inak seba alebo inému zadováži, alebo
b) drží, uschováva, ukrýva, užíva, spotrebuje, zničí, zmení alebo poškodí, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa § 233 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) z osobitného motívu, alebo
- b) a získa ním pre seba alebo pre iného väčší prospech.

Podľa § 233 ods. 3 Tr. zák. odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) ako verejný činiteľ,
- b) a získa ním značný prospech, alebo
- c) závažnejším spôsobom konania.

Z konštrukcie uvedenej skutkovej podstaty je zrejmé, že podstatnými znakmi tohto trestného činu je úmysel páchatel'a zatajiť existenciu určitého príjmu alebo veci a zakryť ich pôvod v trestnom čine v skutkovej podstate uvedeným konaním, teda vykonať takú aktivitu, v dôsledku ktorej by príjem alebo vec navonok pôsobili ako získané v súlade so zákonom. Zjednodušene povedané, cieľom páchatel'a je vykonať také opatrenia, ktoré v konečnom dôsledku umožnia, resp. znemožnia zistenie, že určitý príjem či vec majú svoj pôvod v trestnej činnosti a v dôsledku ním vykonaných opatrení sa budú navonok javiť ako legálne získané. Na trestnosť činu sa vyžaduje, aby páchatel' vedel o pravom pôvode, použití alebo určení legalizovaného príjmu alebo majetku alebo veci, teda že ide o príjem, majetok z trestnej činnosti, resp. o vec, ktorá je príjmom z trestnej činnosti, je určená alebo použitá na jeho spáchanie. Pôjde aj o zmarenie ich zaistenia na účely trestného konania alebo ich prepadnutia alebo zhabania.

Objektívna stránka trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr. zák. predpokladá niektorú zo zákonom predvídaných foriem dispozície príjmami alebo iným majetkom z trestnej činnosti akejkoľvek hodnoty alebo dispozície vecou, ktorá je príjmom z trestného činu, motivovanú niektorým zo zákonom vymedzených špecifických úmyslov. Z toho je zrejmé, že tento trestný čin je nevyhnutne viazaný na spáchanie inej trestnej činnosti, z ktorej pochádza príjem alebo vec, majúce byť následne predmetom trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti.

Podľa odseku 1 § 233 Tr. zák. nezáleží na výške príjmu alebo hodnote majetku či veci.

Vyšetrovatel'ka OR PZ Dolný Kubín, OKP uznesením sp. zn. ČVS:ORP-428/2-VYS-DK-2020 zo dňa 30.9.2020 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začala trestné stíhanie a vzniesla obvinenie A. B. pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2021, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

od 30.8.2018 do 31.12.2018 ako živnostník A. B., miesto podnikania A.

od 30.08.2018 do 31.12.2018 ako živnostník A. B., miesto podnikania C. D. XX/XX, E., IČO: XX XXX XXX, C. od 1.1.2019 do 19.3.2019 ako konateľ obchodnej spoločnosti B., F., G. H. XXX, E., IČO: XX XXX XXX, zneužil svoje postavenie zmluvného odberateľa drevnej hmoty od subjektu J. F. K., D. L. B. M. N., F. F. O. L. XXX, N., I.: XX XXX XXX, na odvoz, ďalšie spracovanie a predaj drevnej hmoty, odcudzenej v uvedenom podniku tak, že potom, čo medzičasom zomrelý A. A., zamestnanec organizačnej zložky J. F. K., D. L. B. M. N.,

F. F. O. L. XXX, N. XXX XX, I. M. XX XXX XXX,

v danom čase pracujúci na pozícii vedúci expedičného skladu B. L., v rozpore

s pracovnými povinnosťami vyplývajúcimi z popisu jeho práce uvedenými v pracovnej zmluve uzatvorenej dňa 1.4.1987 v znení neskorších dodatkov, ako aj v rozpore so zmluvne prevzatými povinnosťami zakotvenými v dohode o hmotnej zodpovednosti zo dňa 21.10.2014, ako aj v rozpore s povinnosťami, vyplývajúcimi z § 81 písm. c), e) a § 82 písm. f) Zákonníka práce, postupne v období od augusta 2018 do 19.3.2019 zatajil v evidencii skladu časť drevnej hmoty, privezenej na uskladnenie v rámci podnikateľskej činnosti svojho zamestnávateľa, A. B. ako odberateľ postupne, nad rámec zmluvného odberu, dal

z uvedeného skladu odvieť nákladnými motorovými vozidlami Volvo ev. č. E.

a ev. č. N. do prevádzky svojej firmy v G. H. XXX, E. (do 28.11.2018 prevádzka Q. (M. I., E. a C. D. XX/XX E.), zatajenú drevnú hmotu, a to surové kmene smreku, výrezy kvality A, B, v objeme najmenej 963 m3, ktorej vyskladnenie A. A. zatajil tak, že v rozpore s príslušnými ustanoveniami Zákona o účtovníctve nevystavil predpísané doklady slúžiace k fakturácii za predaj drevnej hmoty, taktiež A. B. túto drevnú hmotu nezaevidoval do svojej účtovnej evidencie a od 1.1.2019 do účtovnej evidencie obchodnej

spoločnosti B., F., Tvrdošín, následne takto zaobstaranú drewnú hmotu včlenil do výrobného procesu svojej živnosti a následne obchodnej spoločnosti B., F., Tvrdošín, čím zlegalizoval príjem z trestnej činnosti vo výške 70 229,- eur.

Krajský súd zistil, že skutok uvedený v uznesení o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. a vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por., nie je trestným činom legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2021, pretože skutok, tak ako bol formulovaný v uvedenom uznesení, nevykazuje obligatórne znaky nielen skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, ale ani iného trestného činu.

V okolnostiach danej veci odvolací súd opätovne poukazuje na objektívnu stránku trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti vymedzenú v § 233 Tr. zák., ktorá predpokladá dispozíciu príjmom alebo vecou pochádzajúcou z trestnej činnosti. Túto trestnú činnosť však bližšie nešpecifikuje. Dotknuté ustanovenie Trestného zákona, a teda ani pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti sa nevyžaduje, aby išlo o príjem alebo vec pochádzajúcu z trestnej činnosti, za ktorú bola právoplatne vyslovená vina. Trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti je, ako to už bolo konštatované vyššie, nevyhnutne viazaný na spáchanie inej trestnej činnosti, avšak nie aj na odsúdenie za jej spáchanie.

Krajský súd zdôrazňuje, že orgány činné v trestnom konaní už v štádiu prípravného konania sa mali vysporiadať s prejudiciálnou otázkou, či drewnú hmotu, ktorou mal obžalovaný protiprávnym konaním disponovať, možno kvalifikovať ako drewnú hmotu pochádzajúcu z trestnej činnosti. Len z takto (dokazovaním vykonaným ohľadne tzv. nelegálnej drewnej hmoty) získaného skutkového základu potom mohli vychádzať vo vzťahu k stíhanému skutku pri ustálení záveru o naplnení alebo nenaplnení znaku objektívnej stránky trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti, t.j. znaku „príjem, resp. vec pochádzajúca z trestnej činnosti“.

Zo skutkovej vety uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia vôbec nevyplýva, z akého trestného činu, tzv. prediktívneho trestného činu, pochádza nelegálna drewná hmotá, ktorou mal disponovať obžalovaný.

Podľa skutkovej vety uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia mal iný trestný čin spáchať A. A., v tom čase vedúci expedičného skladu v Oravskej Polhore, tak, že v rozpore s pracovnými povinnosťami vyplývajúcimi z popisu jeho práce uvedenými v pracovnej zmluve uzatvorenej dňa 1.4.1987 v znení neskorších dodatkov, ako aj v rozpore so zmluvne prevzatými povinnosťami zakotvenými v dohode o hmotnej zodpovednosti zo dňa 21.10.2014 a v rozpore s ustanoveniami vyplývajúcimi z § 81 písm. c), e) a § 82 písm. f) Zákonníka práce, mal zatajiť v evidencii skladu časť drewnej hmoty, privezenej na uskladnenie v rámci svojej podnikateľskej činnosti svojho zamestnávateľa, ktorej vyskladnenie A. A. zatajil tak, že v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve nevystavil predpísané doklady slúžiace k fakturácii za predaj drewnej hmoty.

Nemožno sa stotožniť s názorom prokurátora, že protiprávne scudzenú drewnú hmotu treba považovať za vec pochádzajúcu z trestnej činnosti. Pokiaľ prokurátor argumentuje tým, že už samotným vyňatím časti vyťaženej drewnej hmoty z majetku zamestnávateľa tým, že nebola vedúcim zamestnancom A. A. zaevidovaná do evidencie zamestnávateľa, čím páchatel zatajil jej existenciu a znemožnil zamestnávateľovi dosiahnuť z nej hospodársky úžitok a ak sa navyše zohľadní, že podľa zabezpečených dôkazov bola časť tejto drewnej hmoty minimálne v hodnote 70 229,- eur scudzená tretej osobe, tento skutok vykazuje všetky znaky zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto inému spôsobí škodu značného rozsahu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Podstatou tohto trestného činu je úmyselné zavinené konanie spočívajúce v porušení zákonnej alebo zmluvne prevzatej povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, ktorým vznikla škoda značného rozsahu na cudzom majetku, pričom sa nevyžaduje, aby sa páchatel

obohatil alebo získal inú výhodu. Na naplnenie odseku 1 § 237 Tr. zák. sa vyžaduje spôsobenie škody malej.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pri inventarizácii vykonanej po zistení, že A. A. mal neoprávnené nakladať s drevnou hmotou, bol na sklade zistený prebytok drevnej hmoty v množstve viac ako 1000 m³. J. F. ako poškodená strana si nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnila, lebo škoda jej nevznikla a nevznikol jej ani reálny úbytok na majetku, vôbec nie vo výške uvedenej v uznesení o vznesení obvinenia a obžalobe. J. F. E. prebytok dreva zaúčtovali do svojho účtovníctva ako zásoby.

Len samotná skutočnosť zatajenia drevnej hmoty v expedičnom sklade a nevystavenie predpísaných dokladov slúžiacich k fakturácii za predaj drevnej hmoty nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu, a to ani trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ani podľa odseku 3 písm. a) § 237 Tr. zák. Škodou sa rozumie akékoľvek zmenšenie hodnoty opatrovaného alebo spravovaného majetku, vrátane toho, ak nenastane obvyklý prírastok na majetku. Vedúci expedičného skladu vyššie uvedeným konaním LESOM SR nespôsobil žiadnu škodu. Vytvoril im dokonca prebytok dreva v množstve viac ako 1000 m³.

Možno uzavrieť, že zo skutkovej vety uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia vyplýva len to, že A. A., vedúci expedičného skladu, pri expedovaní drevnej hmoty postupoval v rozpore s pracovnoprávnymi a účtovnoprávnymi predpismi.

Odvolací súd len akademicky poznamenáva, že orgány činné v trestnom konaní mali väčšiu pozornosť venovať otázke, akým spôsobom A. A. dokázal v expedičnom sklade vytvoriť tak vysoký prebytok drevnej hmoty nesporne patriacej J. F., nakoľko všetko drevo, ktoré našli v expedičnom sklade, bolo očiachované ciachou J. F.. Z výpovede svedka I. S. L. vyplynulo, že vedúci expedičného skladu A. A. si tento prebytok dreva mohol chystať dva roky. Svedok L. T. okrem iného uviedol, že taktiež sa stalo, že v expedičnom sklade mu naložili kamión, avšak množstvo drevnej hmoty na ňom bolo nižšie ako množstvo drevnej hmoty uvedenej na dodacom liste, ktorý bol vystavený A. A. k predmetnému kamiónu. Začal si to viacej všimnúť a zistil rozdiel asi v štyroch prípadoch, vždy nakladal jeho kamión A. A., čiže znova prišli do konfliktu. Prikázal šoférovi, aby si značil presné množstvo dreva, ktoré naloží na kamión. Má kamión s rukou a sám si nakladá drevo na kamión. Vodičovi povedal, aby nakladal po troch kusoch dreva do ruky a on si každý drapak zaznačil na lístok, takže vedeli presné kusy, koľko má naložené na kamióne. Keď toto videl A. A., že ho kontrolujú, tak ich už nechcel nakladať a vystavovať dodacie listy, ale vždy poslal svojho zástupcu.

Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd uzatvára, že trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie bolo vznesené pre skutok, ktorý nie je trestným činom. V trestnom konaní vedenom voči obžalovanému A. B. tak došlo k porušeniu zásady stíhania len zo zákonných dôvodov (§ 2 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Zásada stíhania len zo zákonných dôvodov vyplýva z dikcie čl. 17 Ústavy. Je najdôležitejšou zásadou trestného konania. Dôvodom trestného stíhania môže byť len odôvodnené podozrenie zo spáchania trestného činu, pričom musí byť dodržaný postup ustanovený Trestným poriadkom. Táto zásada je procesným doplnkom zásady „nullum crimen sine lege“, ktorá v trestnom práve hmotnom predstavuje zásadu zákonnosti. Ide však nielen o zásadu trestného práva, ale aj o zásadu ústavnú, preto má prednosť pred záujmom na náležitom zistení skutkového stavu, pri ktorom vždy musí byť zákonnosť zachovávaná. Skutkový stav nemožno zisťovať spôsobom, ktorý odporuje zákonu. Stíhať podľa Trestného poriadku možno len pre trestný čin.

V prejednávanej veci bola preukázaná aj tá skutočnosť, že v trestnom konaní vedenom voči obžalovanému A. B. došlo k porušeniu zásady totožnosti skutku tým, že v uznesení o vznesení obvinenia je uvedený iný skutok a nie ten, ktorý bol uvedený v obžalobe.

Podľa názoru krajského súdu ide o úplne odlišné konania páchatel'a, aby mohli udržať totožnosť skutku. V uvedených súvislostiach treba uviesť, že podstatu skutku tvorí konanie páchatel'a a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Totožnosť skutku je zachovaná v prípade úplnej zhody konania a následku, zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku, zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, prípadne oboje, budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach. Teória ani prax nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobnom návrhu a v danom prípade výrokom uznesenia o vznesení obvinenia. Musí sa prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým dôjde v rámci dokazovania.

Podľa § 234 ods. 2 Tr. por. sa obžaloba môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie.

Podľa skutkovej vety obžaloby mal iný trestný čin, tzv. prediktívny trestný čin, spáchať A. A., v tom čase vedúci expedičného skladu v B. L., E., že v rozpore s pracovnými povinnosťami vyplývajúcimi z popisu jeho práce uvedenými v pracovnej zmluve uzatvorenej dňa 1.4.1987 v znení neskorších dodatkov, ako aj v rozpore so zmluvne prevzatými povinnosťami zakotvenými v dohode o hmotnej zodpovednosti zo dňa 21.10.2014 a v rozpore s ustanoveniami vyplývajúcimi z § 81 písm. c), e) a § 82 písm. f) Zákonníka práce, mal zatajiť v evidencii skladu časť drevnej hmoty, privezenej na uskladnenie v rámci svojej podnikateľskej činnosti svojho zamestnávateľa, aby ju ďalej protiprávne scudzil na ujmu zamestnávateľa, ktorej vyskladnenie A. A. zatajil tak, že v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve nevystavil predpísané doklady slúžiace k fakturácii za predaj drevnej hmoty.

Odvolací súd z trestného spisu, najmä z obsahu uznesenia o vznesení obvinenia a obžaloby zistil, že ani v nich nie je zachovaná totožnosť skutku. Podľa názoru krajského súdu ide o úplne odlišné konania páchatel'a, aby mohli udržať totožnosť skutku.

Krajský súd opäť poukazuje na to, že trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie bolo vznesené pre skutok, ktorý nie je trestným činom. Konaním formulovaným v obžalobe rovnako nemohol A. A. naplniť objektívnu stránku tzv. prediktívneho trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, a to ani v odseku 1 § 237 Tr. zák., resp. krádeže podľa § 212 Tr. zák. Uvedeným konaním A. A. totiž nevznikol trestnoprávny následok - t.j. škoda na majetku J. F..

Totožnosť skutku by však vyššie citovaná zmena skutkových zistení, resp. doplnenie skutku vo vyššie uvedenom smere, jednoznačne narušila, keďže len týmto konaním mohol A. A. naplniť zákonné znaky prediktívneho trestného činu, avšak za predpokladu, že by týmto konaním vznikla škoda na majetku zamestnávateľa (resp. ujma - ako to uvádza prokurátor v obžalobe).

Nad rámec uvedeného krajský súd tiež konštatuje, že skutková veta uznesenia o vznesení obvinenia aj skutková veta obžaloby nezodpovedá ani požiadavke osobitného vymedzenia každého čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu, v ktorej súvislosti je potrebné poukázať na judikovaný záver rozhodnutia publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 51/2016 (R 51/2016).

Podľa právneho záveru uvedeného judikátu je závažnou procesnou chybou v zmysle ustanovenia § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. (aj § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por.), ak v obžalobnom návrhu nie je spôsobom uvedeným v § 235 písm. c) Tr. por., časť vety pred bodkočiarkou, popísaný a tým identifikovaný každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, aj keď právna kvalifikácia takého činu (§ 235 písm. c) Tr. por., časť vety za bodkočiarkou) sa vzťahuje na pokračovací trestný čin ako celok.

Skutkové zhrnutie všetkých tzv. nelegálnych, resp. nezmluvných odberov, ktoré mal obžalovaný A. B. v časovom rámci od augusta 2018 do 19.3.2019 uskutočniť, a to v objeme najmenej 963 m³, motorovými vozidlami Volvo ev. č. E. a ev. č. N., nezodpovedá požiadavke správnej formulácie skutku. Skutok nebol popísaný dostatočne konkrétnym spôsobom, neboli v ňom špecifikované konkrétne jazdy, z ktorého dňa, akým motorovým vozidlom, aká drevná

hmota a v akom objeme mali byť vykonané neoprávnené, teda realizované mimo zmluvného odberu, keďže v tomto období bol obžalovaným vykonávaný aj legálny odber drevnej hmoty.

Krajský súd akademicky poukazuje aj na to, že vykonanými dôkazmi nebola preukázaná skutková okolnosť, že obžalovaný A. B. mal nelegálne zaobstaranú drevnú hmotu v objeme najmenej 963 m³, v hodnote 70 229,- eur včleniť do výrobného procesu svojej živnosti a následne obchodnej spoločnosti B., F., E.. Spracovanie takéhoto nadmerného množstva drevnej hmoty nebolo potvrdené ani jedným dôkazom. V tomto smere bol vypočutý svedok O. J., vedúci výroby v spoločnosti B., F., C. predtým u fyzickej osoby A. B., ktorý uviedol len to, že nemá vedomosť, odkiaľ pochádza drevná hmotu, ktorá vstupuje do výroby. Počas svojho pôsobenia neregistroval zvýšený prísun drevnej hmoty. Tiež uviedol, že robia na jednu zmenu a majú 16 stabilných zamestnancov.

S ohľadom na uvedené skutočnosti krajský súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že v danom prípade dôkazná situácia neposkytuje dostatočný podklad na rozhodnutie o vine obžalovaného. Nie je síce vylúčené a skutočne to tak aj mohlo byť, že skutok sa stal, ako tvrdí obžaloba, ale len úvahy a domnienky nepostačujú na pozitívne rozhodnutie o vine a v takom prípade je súd povinný aplikovať zásadu „in dubio pro reo“.

Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému skutkovému stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

V okolnostiach danej veci krajský súd uvádza, že všetky vyššie uvedené právne závery sa vzťahujú aj na obžalovaného – právnickú osobu B., F. F. F. G. H. XXX, E., I.: XXXXXXXX.

Krajský súd po vyslovení porušenia zákona v uvedenom smere a rozsahu dospel k záveru, že výrok okresného súdu, ktorým podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného A. B. aj obžalovaného - právnickú osobu B., F. F. obžaloby oslobodil, je v konečnom dôsledku správny a zákonný, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.